

In Arabia aiunt, camelos non inire matres suas, sed etiam si quis cogat, non pariantur. Porro curatorem admissario aliquando destitutum, operam matrem submississe pullo, qui etiam coitum (ut videtur) absoluit, paulo tamen post eum hominem moribus necavit. Cuculos in Helice inquit generaturos, non nidificatē, sed in palumbium, aut turcurum nidis parere, sed & nec incubare, nec excludere, neque nutrire. Verum natum iam pulchrum (singulos enim edit tantum) nutrīamque, reliquos suos coolumnos ē nido deturbare: quippe qui ad tantum roboris, pulchritudinisque excresecat, ut & reliquis facile sit superior, & nutricem quoque in sese convertat, quæ specie eius exultans in eiiciendis suis fert opem. Capræ Creticæ, sagittis percussæ, quarunt, ut adparet, Dictamnium, isthic prorens, cuius pasta tela ē corpore eiiciunt. Cervos Achaicos, aiunt cornua amissuros, loca difficilia, & quæ inueniri nequeant, petere, propterea quod atmis destituti, tueri se nequeant, tum ob dolorem, quem ex aulforum cornuum vestigiis sentiunt: vbi & enatam gerentes hederam plurimos visos esse. In Armenia venenum quoddam nasci aiunt, quod pardalium vocant, id venatores lanæ illitum, vbi visus est pardus, abiciunt. Qui si ex eo degustaverit, humana excrementa remedio quaerit. Quocirca venatores vasculo imposita, ex arbore suspendunt, ut assultatione frequenti, fracta viribus, lassatæque bestia domari queat. In Aegypto aiunt, crocodilis hiantibus, trochilos aves, dentes expurgare, carunculis, quæ in costis harent, excisis, atque hoc velut gratum officium cum voluptate admittere, nec vlllo pacto nocere. In Cephalenia non bibunt capræ diebus singulis, ut videtur, pro reliquorum quadrupedum more, sed ad flantem auram conuersæ, hiantesque hausto venio resciantur. In Syria, inquit inter sylvestres equos, vnum præire armento, vbi si iunior aliquis equam initurus confenderit, ducem indignari, & hunc tantisper, dum comprehendat, persequi, dehisque morfu verenda euellere. Testudines aiunt, quando serpentem deglutiuerunt, mox originam in super vorat,

A Τοῖς ἐν Ἀραβίᾳ φασὶ καμηλοῖς μὴ εἰσελάειν ἢ ἐπὶ τὰς μητέρας· ἀλλὰ καὶ βιάσασθαι τις, οὐ θέλοισι· καὶ γὰρ ποτὶ λέγεται, ἐπὶ οὐκ ἔστι οὐ χεῖρον, ἢ ὅτι μὴ κτλ. καὶ ὑποκείμενα τὸν πῶλον, ὅς ἐστι οὐκ ἔστιν ἐπιβῆ, τότε ἔως οὐκ ἔστιν σμιπτέλοισι, μικρὰ δὲ ὕστερον δάκνωσι τὸ καμηλίτην ἀπέκτανεν. Τοῖς κάκωσι φασὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι, ὅταν μέλλωσι πικτεῖν, μη ποιῆν νεοπίαν, ἀλλ' ἐν ταῖς φασίων, ἢ ταῖς τῶν βυζόνων ἐπιπικτεῖν, καὶ μὴ ἐπιπικτεῖν, μὴ ἐκκολάπειν, μὴ τρέφειν αὐτοῖς· ἀλλ' ὅταν γρηνοῦσιν ὁ νεοπὸς καὶ ἐκτραρῆ, μετ' αὐτῶν αὐτῶν οὐκ ἔστιν οὐκ ἐκ τῆς νεοπίας ἐκδημιῶσι. γίνονται δὲ, ὡς εἶπε, μέγας καὶ κελός, ὡς βραδύως κατακρατῆν τῆς λοιπῶν. πικτεῖν ἢ χεῖρειν φασὶ καὶ τὰς φάσας οὕτως, ὡς καὶ αὐτὰς σμιπτέλοισι ἐκείνων τῶν ἰδίοις νεοπῶσι. Αἱ ἐν Κρήτῃ αἴγες, ὅταν τὸ ζευδῶσι, ζητήσιν ὡς εἶπε, τὸ δίκταμον τὸ ἐκείνου οὐδὲν. ὅταν γὰρ φάσωσιν, διδῶσι ἐκδημιῶσι τὰ τοξόμαστα. Φασὶ πνας ἐν Ἀχαίᾳ τῆς ἐλάφου, ὅταν ἀποδημιῶσι τὰ κέραια, εἰς τοῦτο τοῦ τύπου ἐρχοῦνται, ὡς καὶ βραδύως διρηθῆναι. τῆτο ἢ ποιῆν, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀμυμῶνται, καὶ διὰ τὸ ποιῆν τοῦ τύπου ὅθεν τὰ κέραια ἀπέδωκεν πολλὰς ἢ κατὰ ὅτι περὶ κέραια ἐκ τῶν κέραιων τῶν φάσας. Ἐν Ἀρμενίᾳ φάρμακόν τι φασὶ φύσασθαι, ὃ καλεῖται παρδάλιον. τῆτο οὐκ ἔστιν ὅθεν παρδάλιος, χεῖραυτι τὸ ζεῖρον ἀφίστασιν ἢ ὅθεν ἀφίσταται αὐτῶ, ζητῆ, ὡς εἶπε, τῶν τῶ ἀδρῆτου κόπρον, διὸ καὶ οἱ κωμῶτες εἰς ἀρῆν αὐτῶν ἐκδημιῶντες, ἐκ πνος δέδρου κρημῶσι, ἵνα προσπαλοῦσιν καὶ ἀφίστασιν χυροῦσιν, ἵνα αὐτῶ παρδῶσιν καὶ ὑποκείμενος χυμῶται.

E Ἐν Αἰγύπτῳ ἢ τοῖς ἑσπέροις φασὶν εἰσαετομῶσι εἰς τὰ σώματα τῶν κροκοδείλων, κατακτείναν αὐτῶ τοῖς ὀδόνται, τὰ σαρκία τὰ ἐξ ἐρχοῦσιν τοῖς ῥύγχασιν ἐξελκυσταῖς τοῖς δὲ ἡδῶσιν, καὶ μὴ δὲν βλάπτειν αὐτοῖς. Αἱ ἐν Κεφδημῶσι αἴγες οὐ πίνουσιν, ὡς εἶπε, ὡς εἶπε καὶ τὰ δῆλα τετραπόδα, καὶ ἐκείνῳ ἢ ἡμέραν διὰ τοῦτο τὸ πῶλον αὐτὰ τὰ πῶσιν σιωπα ποιήσασιν, χεῖραυτι εἰς δὲ χυμῶται

τὰ πῶματα. Φασὶν ἐν Συρίᾳ τῶν ἀγέων ἵππων ἵνα ἀφηγῶσιν τῆς ἀγέλης, ἐπιβῶσι δὲ τις νεοπῶσι ὡς ἐπὶ δῶσιν, ὅτι τῶν ἡλίαν ἀκαλῆ, τὸν ἀφηγῶν μρον συμῶσιν, καὶ διὰ τὸν τῶσις πύπτου, ὡς αὐτὸν καταλάθει τὸν πῶλον καὶ ὑποκείμενα ἀπὸ τῶν ὀπαθῶν σκελῶν τὰ σώματα ἀφίστασιν τὰ αἰσῶσι. Τὰς χελώνας φασὶν, ὅταν ἔχασ φάσωσιν, ἀπέκτανεν τὸ δέριον